

reddito copulas. Coniunctiones autem
 coniunctionibus reddere ita fit: Ego qui-
 dem ad quid temporis dixeram, adfui: tu
 autem quando te venturum dixeras, non
 venisti. Item, cum eadem coniunctio con-
 sequens sit: Tu etenim & illorum author
 exstitisti, & horum author ipse tu. De con-
 iunctionibus igitur dictum est ex quibus
 licet & reliqua quæque coniectari. Ipsa
 verò nominum structura, neque confusa,
 neque perturbata fieri debet. Et confusa
 quidem est huiusmodi, sicuti cum dixeris:
 Graue est, hunc verberibus afficere hunc.
 Nam obscurum esset, qui esset cædens.
 Quòd si ita dixeris, Graue est, hunc verbe-
 ribus ab hoc affici: perspicuam reddes or-
 rationem. Structuram igitur nominum
 confundere tale est. Ut autem aduertias
 quo pacto articuli ipsi tempestiue, apteque
 addantur, ex hisce tibi liquidum fiet, ουπς
 ε ανθροπος τῶν τῶν ανθρωπων αδικει. Hic
 ipse homo hunc ipsum hominem iniuria afficit.
 Nunc enim interiecti articuli dilucidam
 faciunt dictionem: exempti verò obscu-
 ram apud Græcos efficiunt. Contingit au-
 tem & aliquando contrarium. Quæ igitur
 in articulis seruari conuenit, huiusmodi
 sunt. Vocales autem iuxta inuicem po-
 nendæ non sunt, nisi aut aliter obscura
 reddatur oratio, aut replicatio quædam,
 aliãve segregatio fiat. Ambigua verò fu-
 gere ita quibimus. Quædam nomina di-
 uertis seruiunt rebus, sicuti οδδς, limen ia-
 nuæ, & οδδς, via qua itur. Oportet autem
 in huiusmodi nominibus semper id com-
 plectamur quod proprium est significatū,
 & dilucidè quidem in nominibus, si hæc
 fecerimus, loquemur: ex superioribus verò
 præceptis in duas partes interpretatio-
 nes distribuemus.

CAPVT XXVII.

DE contentiõibus autem & compari-
 bus, & similiter cadentibus iam dice-
 re aggrediamur. Nam & his quoque nobis
 opus erit. Est igitur contentio, quæ con-
 trarium nomen simul, & vim oppositis re-
 bus habet, aut horum alterum. Quæ igitur
 contrarium nomen simul, & vim habet,
 huiusmodi esse poterit. Non enim iuris
 est, hunc meis rebus vsurpando locuple-
 tari, me verò meis priuatum rebus paupe-
 rie ita premi. Contentio verò nominibus
 solis erit huiusmodi. Det enim locuples
 ac felix pauperi & egeno. Vi autem con-
 tentio valetudine laborantem curauit, hic au-
 tem mihi maximorum author malorum
 exiit. Nam hoc loco non in nomi-
 nibus, sed in ipsis rebus contrarietas est.

A τῶν ἀκολουθουῦντας. τὰ μὲν οὖν τῶν συμδῶ-
 σμοις ὑποδιδοίται τῶν ἀκολουθουῦντας, τοῖον-
 δε ὅτι ἐν ἰσῶν μὲν παρεχόμενον, οὐ ἐφ' ἑαυτῶν δὲ
 φάσκων ἢ ἔστιν, ἐκ ἡλλῶδες. πάλιν ὅταν ὁ ἑαυτῶς
 συμδῶσμος συνακολουθῶς ἢ ὅτι, σὺ γὰρ κρι-
 κείνων ἀπὸς ἐγγύου, καὶ πούτων αἴτιος σὺ.
 ἀπὲρ μὲν οὖν τῶν συμδῶσμων εἴρηται, καὶ ὑπὸ
 τοῦτον τεκμύρειται δεῖ καὶ ἀπὲρ τῶν δῶσαν.
 B δεῖ ἢ καὶ τῶν συμδῶσμων τῶν ὀνομασίων μῆτε
 συγκεχυμένῳ, μῆτε ἰσῶσκατῶν ἔσθι. τὸ μὲν
 γὰρ συγκεχυμένους, τοῖον δε ὅτιν, ὡς ὅταν εἴ-
 ποις· δεινὸν ὅτι τῶν τῶν τύπῃν τῶν. ἀθλον
 γὰρ ἡ ὀπότερος ἀπὸ τῶν τῶν. ἐὰν ἢ εἴπῃς
 οὕτως, δῆλον ποιήσεις· δεινὸν ὅτι τῶν ἰσῶ
 τοῦτου τύπῃν. τὸ μὲν οὖν συγκεῖν τῶν
 συμδῶσμων ἢ ὀνομασίων, τοῖον δε ὅτι. τὸ ἢ περ-
 σέχῃν τοῖς ἀφῶσις, ὅπως ἐν τῶν δεινῶν περ-
 σιδήται, ὅτι τῶν δε ὅρα· οὐδὲ ὁ ἀφῶσπος τῶ-
 τον τῶν ἀφῶσπον ἀδικεῖ. νῦν μὲν οὖν ἐγγύου-
 λμα τὰ ἀφῶρα, σιφῆ ποιεῖ τῶν λέξῃν ἐξ α-
 ρεθῆντα ἢ ἀσφῆ ποιήσῃ. ἐὰν ὅτε ἢ συμ-
 βῆναι καὶ τὸ ἀπὸ πάλιν. τὰ μὲν οὖν ἐν τοῖς ἀ-
 φῶσις τοιαῦτα ὅτι, τὰ ἢ φαινῆνται μὴ τίς τῶν
 παρδῶσμων, ἀπὸ μὴ πῶτε δῆλως ἀδυναστον ἢ
 δηλωσῃ, ἢ ἀπὸ πύξῃς ἢ τις, ἢ δῆν διαίρεσις.
 D τὸ ἢ ἀμφίβολα διαφθῆρη, τοῖον δε ὅτι ἐντα
 τῶν ὀνομασίων, πῶτα ὅτι πλείοσι περσέχῃσ
 καί τῃ ὅτι ὁδδς τῶν ὑπερῶν, καὶ ὁδδς ἡ βασι-
 ζοισι. δεῖ ἢ ὅτι τοῖς τοιαῦτοις τῶ ἰδιον ἀπὸ
 συμπελαμβῆσιν καὶ σιφῶς μὲν ἐν τοῖς ὀ-
 νόμασιν, ἀπὸ τῶν ποιαμῶν, διδῶσῶμεθα
 εἰς δύο ἢ ἐρμηνεύσῶμεν διὰ τῆς περσέχῃς
 E μεθῶσδου.

Κεφάλαιον κζ.

Περὶ ἢ ἀντιθέτων καὶ παρεσῶστων, καὶ
 ὀμοιοτήτων, λέγωμεν ἢ δὴ δεξιόμεθα
 γὰρ καὶ πύπων. ἀντίθετον μὲν οὖν ὅτι τὸ ἐναν-
 τῆσ τῶν ὀνομασίων ἀμα καὶ τῶν δυνάμιν
 τοῖς ἀπικειμένους ἔχον, ἢ τὸ ἔπερον τῶτων.
 τοῖς μὲν οὖν ὀνομασίων εἴη ἀπὸ ἐναντίον ἀμα
 καὶ τῆ δυνάμιν τῶσ οὐ γὰρ δῆλον, τῶτον μὲν
 τὰ ἔμα ἔχοντα πλεῖτεν ἔμα ἢ τὰ ὄντα περὶ
 μῶρον, οὕτω πῶραχῆσιν. τοῖς δὲ ὀνομασίων μό-
 νοις· διδῶτω γὰρ ὁ πλοῦστος καὶ διδῶσῶν τῶ
 πῆνησι καὶ ἐν δὲ τῆ ἢ δυνάμει ἐγὼ μὲν τῶτον
 νοσοῦντα ἰδεράπεισα, οὐδὲ μοι μεγίστων
 κερῶν ἀπὸ γέροντι. ἐνταῦθα μὲν γὰρ τὰ
 ὀνόματα ἐκ ἐναντίας, ἀπὸ περσέχῃς ἐναντίας.
 κἀλλῶ-